

COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

Uitspraak inzake het beroep tegen uitspraak 17-08 van het College van Toezicht van de NVO van 26 november 2018, verzonden op diezelfde datum, over het klachtschrift van mevrouw A. te Tilburg tegen mevrouw drs. B. te Tilburg.

Klaagster in de behandeling in eerst aanleg gaat in beroep tegen deze uitspraak.

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling.

Mw. dr. mr. E.C.C. van Os, voorzitter;

Mw. dr. C.H.J.A.M. van de Vijfeijken;

Dhr. drs. G.J. van Egmond.

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode van de NVO en het Reglement voor het College van toezicht en het College van Beroep van de NVO. Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 6.1 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

Het College van Toezicht (CvT) ontving enkele klachtschriften van mevrouw A. (hierna appellante), het eerste op 14 november 2017. Zij heeft daarna op verzoek van het CvT nog twee maal een aangepaste versie ingezonden, deze werden alle niet ontvankelijk verklaard. Appellante heeft uiteindelijk op 23 april 2018 in een gesprek met een collegelid, dat verder niet deelnam aan de beoordeling, haar klachten kunnen omschrijven. Het CvT heeft hiervan op 26 november 2018 uitspraak gedaan. Het CvT oordeelde de klacht deels gegrond en legde een waarschuwing op.

De feiten zoals weergegeven in de uitspraak van het CvT, voor zover niet weersproken door partijen, en de overwegingen en beoordeling van het CvT over deze klacht worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

Appellante is tijdig tegen de uitspraak van het CvT in beroep gekomen met een pro forma beroepschrift, ontvangen per E-mail door het College van Toezicht op 25 december 2018 en dezelfde dag doorgezonden aan het College van Beroep. Aan appellante is een termijn gegeven tot 15 januari 2019 om het beroepschrift aan te vullen. Op 15 januari 2019 ontving het College van Beroep, wederom via het College van Toezicht, het gecompleteerde beroepschrift. Appellante verzocht om geluidsopnamen van een gesprek met verweerster in te brengen. Dit is toegestaan door het College van Beroep, op voorwaarde dat de betreffende opname volledig uitgeschreven werd. Op 15 februari 2019 per E-mail en op 18 februari 2019 per post, ontving het College de uitgewerkte geluidsopnamen.

Verweerster heeft bij monde van haar advocaat gereageerd op het beroep met haar verweerschrift van 11 april 2019, ontvangen per E-mail op dezelfde dag en per post op 15 april 2019.

Appellante heeft op 13 mei 2019 per E-mail een reactie op het verweer ingestuurd. Het College van Beroep heeft per brief van 13 mei 2019 medegedeeld aan partijen dat het College zich voldoende geïnformeerd acht en heeft besloten het beroep te beoordelen op grond van de schriftelijke stukken.

Op 16 mei 2019 heeft appellante verzoek gedaan alsnog gehoord te willen worden. Het College heeft besloten dit verzoek niet te honoreren. Het College achtte zich voldoende geïnformeerd met het ingediende beroepschrift, het verweer, de reactie daarop en de al aanwezige gegevens in het dossier van het College van Toezicht. De aanwezige stukken roepen geen vragen op die naar de mening van het College een hoorzitting noodzakelijk maken.

Het beroep.

Ontvankelijkheid

Het beroepschrift is binnengekomen binnen de daarvoor gestelde termijn na verzending van de uitspraak van het College van Toezicht. Het bevatte de noodzakelijke gegevens en na aanvulling binnen de door het College gestelde termijn de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

1. De gronden van het beroep.

1.1. Appellante voert als eerste aan dat de voornaamste reden dat zij in beroep gaat is dat een aantal van de antwoorden die zij op de hoorzitting in eerste aanleg gaf niet zijn verwerkt in het verslag van deze zitting. Zij voelde zich erkend tijdens de zitting, maar ziet hiervan geen weerslag in het verslag. Tijdens de zitting heeft verweerster aangegeven dat er een gesprek heeft plaatsgevonden tussen haar en appellante, waarin zij door appellante werd aangesproken omdat zij ontevreden was over de begeleiding tot dan en zij de indruk had dat de rapportage van de bijzonder curator terzijde werd geschoven.

1.2. Appellante voert daarnaast de volgende beroepsgronden aan. Het beroepschrift bevat een onderdeel 'Opmerkingen standpunt verweerster' waarin appellante opmerkingen geeft over hetgeen in de uitspraak is vermeld over het standpunt van verweerster in eerste aanleg. Waar relevant worden deze hieronder bij de betreffende beroepsgrond genoemd.

1.3. Appellante volhardt ten aanzien van klachtonderdeel 1. in het standpunt dat verweerster haar niet mondeling heeft ingelicht over de procedure. Ze stelt dat het CvT de onjuiste constatering heeft gedaan dat zij niet heeft weersproken dat verweerster haar wel ingelicht zou hebben. Verweerster heeft volgens appellante haar niet mondeling ingelicht, de eerste contacten zijn per E-mail verlopen en zij heeft haar tijdens de eerste telefoongesprekken ook niet ingelicht. Zij heeft ook nooit verklaard een evaluatiegesprek of tussentijdse evaluatie te willen houden, aldus appellante.

1.4. De door appellante geconstateerde gedragsomslag van verweerster (klachtonderdeel 2) wil appellante aantonen door de uitgeschreven opnames van een gesprek met verweerster. Deze heeft zij als bewijs bij het beroepschrift ingediend. Daarnaast stelt zij dat verweerster, in tegenstelling tot wat bij punt 7 van het verweer in de uitspraak van het CvT wordt weergegeven, wel degelijk druk op haar kinderen heeft uitgevoerd om naar vader te gaan.

1.5. Ten aanzien van klachtonderdeel 3 stelt appellante dat de uitgewerkte geluidsopnames haar stelling ondersteunen dat de inhoud van de eindverslagen strijdig is met de gedragsomslag die blijkt uit de mondelinge uitingen van verweerster. Appellante stelt dat verweerster heeft verklaard dat één keer per zes weken naar vader te veel was.

1.6. Appellante blijft bij haar standpunt dat zij het ongepast vindt dat verweerster een telefoongesprek met school voert na beëindiging van het traject (klachtonderdeel 4). Appellante geeft aan dat zij hetgeen verweerster besproken zou hebben niet kan tegenspreken met getuigenverklaringen. Het College van Toezicht neemt echter de verklaring van verweerster voor waar aan.

1.7. Appellante stelt dat er wel degelijk een eerdere versie van het eindverslag van verweerster neergelegd is bij Veilig Thuis (klachtonderdeel 6). Dit werd haar verteld door een medewerker van het Instituut voor maatschappelijk werk Tilburg (IMW) op 24 oktober 2016. Zij ontving dit verslag echter pas op 21 november 2016.

1.8. Appellante stelt dat het eerste verslag in het geheel niet is ingetrokken bij Veilig thuis en IMW (klachtonderdeel 7).

1.9. Appellante stelt dat zij het verzoek om vernietiging (klachtonderdeel 8) van het dossier naar het privéadres van verweerster heeft mogen sturen, omdat dit adres in de kantlijn van het verslag vermeld stond. Zij is het dan ook niet eens met de uitspraak van het College van Toezicht dat dit geen pas zou geven.

Op 15 januari 2019 heeft appellante wederom een verzoek ingediend tot vernietiging van het dossier. Daar zij het verzoek al veel eerder heeft gedaan staat zij op het standpunt dat de reden van niet-vernietigen niet kan zijn dat verweerster zich moet kunnen verdedigen in deze klachtzaak. Zij geeft daarnaast aan dat indien verweerster akkoord gaat met het alsnog vernietigen van het dossier, appellante haar beroep zal intrekken.

1.10. Appellante geeft verder in haar beroepschrift aan dat de conclusie dat abrupt een einde is gemaakt aan het hulpverleningstraject niet juist is. De ontevredenheid over het terzijde schuiven van de rapportage van de bijzonder curator was hier aanleiding voor. Zij geeft aan dat het College van Toezicht dit ten onrechte heeft genegeerd. De stopzetting van het traject had niet te maken met de bezoeksregeling van vader en de kinderen, maar met de ontevredenheid van appellante met het traject bij de Gezinsmanager. Verweerster heeft aangegeven dat haar dochter wisselende signalen gaf over of zij al dan niet naar haar vader wilde. Appellante stelt dat verweerster haar dochter hierin gemanipuleerd heeft.

1.11. Appellante geeft naast bovengenoemde beroepsgronden aan dat zij het niet eens is met het standpunt van verweerster in eerste aanleg onder punt 9. Verweerster geeft aan dat de rapportage meegelezen wordt door een gedragswetenschapper. Appellante stelt dat deze niet over haar kan oordelen omdat zij daar nooit een gesprek mee heeft gehad.

2. Het standpunt van verweerster

2.1. Allereerst stelt verweerster dat voor haar onduidelijk is of het beroep tijdig is ingediend. Uit de stukken is niet eenduidig op te maken dat het beroep tijdig zou zijn ingediend en dat dit beroep ontvankelijk is.

2.2. Verweerster herhaalt haar standpunten in het verweer in eerste aanleg en voegt daar de volgende aan toe.

2.3. Verweerster constateert dat de voornaamste reden van beroep is dat een aantal van haar antwoorden tijdens de hoorzitting niet verwerkt zijn in het verslag hiervan. Verweerster is van mening dat dit niet kan leiden tot beroep omdat zich dit richt op de gang van zaken in eerste aanleg. Het conceptverslag van de zitting is inmiddels definitief en kan niet meer aangepast worden. Verweerster stelt zich op het standpunt dat appellante in deze beroepsgrond niet ontvankelijk is. Verweerster geeft aan dat het verslag een volledig beeld geeft van het besprokene tijdens de zitting.

2.4 Voor zover appellante wil stellen dat hoor en wederhoor is geschonden is verweerster het hiermee oneens. Integendeel, appellante heeft gelegenheid gekregen haar klaagschrift enkele malen aan te passen en opnieuw te formuleren. Verweerster stelt dat daarmee de onafhankelijkheid van het College van Toezicht in het geding kan zijn.

Van de hoogdrempelige procedure, zoals appellante weergeeft, is om deze reden dan ook geen sprake volgens verweerster. Appellante is door het College van Toezicht ruimschoots in de gelegenheid gesteld haar klachten te formuleren.

De reactie van verweerster op de beroepsgronden ten aanzien van de klachtonderdelen in eerste aanleg is als volgt.

2.5. Ten aanzien van klachtonderdeel 1: deze klacht is gedeeltelijk gegrond verklaard. Vanwege het ontbreken van belang acht verweerster appellante dan ook niet ontvankelijk in deze beroepsgrond, voor zover deze gegrond is verklaard.

Verweerster geeft aan dat het oordeel van het College van Toezicht ten aanzien van het ontbreken van evaluatiegesprekken in haar visie juist is. Er was sprake van een zeer korte duur van hulpverlening. Verweerster realiseert zich achteraf dat het beter was geweest om schriftelijk een evaluatie vast te leggen en benadrukt dat er geen opzet in het spel is geweest om appellante te benadelen.

2.6. Uit de uitwerking van de opgenomen gesprekken kan verweerster niets afleiden dat een onderbouwing zou vormen voor de door appellante genoemde gedragsomslag van verweerster en de stelling die zij zou hebben ingenomen over de veiligheid van de kinderen en de frequentie van de omgangsregeling (klachtonderdeel 2). Verweerster onderschrijft het oordeel van het College van Toezicht over dit klachtonderdeel. Verweerster heeft nooit druk uitgeoefend op de kinderen om al dan niet naar hun vader te gaan. Er is geen sprake van een gedragsomslag. Het advies van de bijzonder curator is steeds leidend geweest.

2.7. Klachtonderdeel 5: Het telefonische contact met de school na de beëindiging van het traject was zuiver ten behoeve van de zorgvuldigheid van de afwikkeling van het hulpverleningstraject. Er zijn geen inhoudelijke mededelingen gedaan.

2.8. De beroepsgrond ten aanzien van klachtonderdeel 6 ontbeert naar de mening van verweerster feitelijke grondslag. Uit de mail vanuit IMW blijkt dat er telefonisch contact heeft plaatsgevonden op 16 februari 2017. Er is geen sprake van een eerder verstuurd verslag.

2.9. De beroepsgrond ten aanzien van klachtonderdeel 7 ontbeert eveneens feitelijke grondslag volgens verweerster. Appellante geeft geen onderbouwing voor het feit dat het eerdere verslag niet is ingetrokken.

2.10. In hetgeen verweerster aangeeft in reactie op het oordeel van het College van Toezicht over de vernietiging van het dossier leest het College een beroepsgrond van verweerster tegen de uitspraak van het College van Toezicht. Anders dan het College, is verweerster van mening dat, zolang de klachtprocedure nog loopt, vernietiging van het dossier niet aan de orde kan zijn. Verweerster heeft immers het recht zich te verweren tegen de ingediende klachten en dit te onderbouwen aan de hand van het dossier. Appellante formuleert gedetailleerde klachten, die de feitelijke gang van zaken betreffen. Appellante heeft zonder medeweten en toestemming van verweerster vertrouwelijke gesprekken opgenomen. Voor het verweer tegen deze klachten is het dossier noodzakelijk als onderbouwing.

2.11. Verweerster neemt voor het overige ter kennisgeving aan hetgeen door appellante wordt opgemerkt. Verweerster geeft aan dat zij zit eerder leest als een reactie op het verslag van het College, zonder dat dit leidt tot verdere beroepsgronden.

3. Reactie van appellante op het verweer

3.1. Op 13 mei 2019 stuurt appellante per E-mail een nadere reactie op het verweerschrift. Appellante geeft aan dat zij haar beroepschrift wel tijdig heeft ingediend en onderbouwt dit met de berichten hierover die zij ontving vanuit het College van Beroep.

3.2. De opmerkingen van verweerster over de klacht die appellante over het verslag heeft, beschouwt zij als niet relevant. Appellante heeft geen invloed op wat het College van Toezicht weigert in het verslag op te nemen en vindt dit zeer kwalijk, gezien de neutrale positie die het College zou moeten hebben.

3.3. Aan appellante is overduidelijk dat de kinderen niet naar vader willen gaan. Volgens haar blijkt duidelijk uit de opname dat een keer in de zes weken al te veel zou zijn.

3.4. De maatschappelijk werkster heeft wel degelijk aangegeven dat er een eerder verslag bij Veilig Thuis is neergelegd. Appellante kan dit desgewenst met een geluidsopname waarin betreffende maatschappelijk werkster dit zegt, onderbouwen.

4. De beoordeling van het beroep

4.1. Appellante stelt dat de voornaamste reden voor haar beroep is dat gedeelten van wat zij heeft gezegd achterwege zijn gelaten in het verslag van de hoorzitting, terwijl zij dit wel van belang acht. Het College van Beroep kan niet nagaan, anders dan blijkt uit het concept verslag en het definitieve verslag, wat hier besproken is. Deze beroepsgrond is ongegrond. Wel constateert het College van Beroep dat in de definitieve versie van het verslag enkele aanvullingen staan die een verbetering van feitelijke onjuistheden te boven gaat. Het College van Toezicht had er verstandiger aan gedaan de opmerkingen van partijen als aanhangsel van het verslag aan het dossier toe te voegen.

4.2. Ten aanzien van de beroepsgrond tegen klachtonderdeel 1 in eerste aanleg overweegt het College als volgt.

De gegrondheid van eerste klachtonderdeel heeft betrekking op het ontbreken van een schriftelijke vastlegging van de opdracht. Ten aanzien van de verstrekte informatie aan het begin van het behandelingstraject en het niet houden van een evaluatie voert appellante geen nieuwe informatie aan op grond waarvan het College van Beroep tot een andere conclusie kan komen dan het College van Toezicht. Deze beroepsgrond is ongegrond.

4.3. De beroepsgronden tegen het oordeel van het College van Toezicht over klachtonderdeel 2 en 3 in eerste aanleg worden in samenhang beoordeeld.

Het College van Beroep heeft de uitgeschreven tekst van het bewuste gesprek bestudeerd. Hierin is geen grond gevonden om te veronderstellen dat er een gedragsomslag zou hebben plaatsgevonden. Het is niet vast te stellen of de bewuste uitspraak van verweerster specifiek op deze situatie betrekking heeft en is te zien als een advies, of een meer algemene constatering over omgangsfrequentie als dit niet prettig of veilig voelt.

Het College van Beroep kan het oordeel van het College van Toezicht over deze klachtonderdelen volgen en beoordeelt de beroepsgronden ongegrond.

4.4. Ten aanzien van de beroepsgrond tegen klachtonderdeel 4 in eerste aanleg overweegt het College van Beroep dat appellante geen nieuwe informatie of onderbouwing verstrekt ten aanzien van de veronderstelde inhoud van het telefoongesprek. Het College van Beroep kan geen oordeel vellen over deze veronderstelde inhoud. Het College van Beroep kan de overwegingen van het College van Toezicht als betreffende dit klachtonderdeel volgen en oordeelt deze beroepsgrond ongegrond.

4.5. Ten aanzien van het oordeel van het College van Toezicht over klachtonderdeel 6 geeft appellante aan dat zij een geluidsopname heeft waarin de maatschappelijk werkster zegt dat er een eerdere versie van de rapportage bij Veilig Thuis is ingebracht dan dat van 31 oktober 2016. Daarnaast geeft deze maatschappelijk werkster, zoals blijkt uit een E-mail, ingediend bij het beroepsschrift aan, dat zij begrepen heeft dat er een verslag naar Veilig Thuis is verstuurd. Het College van Beroep kan op basis van deze onderbouwing niet vaststellen of er feitelijk een verslag is verstuurd. Dat iemand zegt dat dit zou zijn gebeurd of dit begrepen heeft maakt nog niet dat dit een vaststaand feit is. Het College van Beroep volgt het College van Toezicht in de beoordeling van deze beroepsgrond en oordeelt deze ongegrond.

4.6. Appellante geeft ten aanzien van klachtonderdeel 7 in eerste aanleg aan dat het verslag van 31 oktober 2016 dat in eerste instantie naar appellante, Veilig thuis en IMW is gestuurd niet ingetrokken is. Zij geeft hier geen nadere onderbouwing voor. Het College van Beroep kan niet oordelen of de stelling van appellante juist is en oordeelt deze beroepsgrond ongegrond.

4.7. Verweerster formuleert ten aanzien van klachtonderdeel 8 in eerste aanleg, betreffende het niet vernietigen van het dossier, een incidentele beroepsgrond.

Het College van Beroep kan uit de overwegingen van het College van Toezicht niet constateren dat het College van Toezicht tot de conclusie kwam dat verweerster het dossier had moeten vernietigen, zoals verweerster stelt. Het College van Toezicht heeft in haar oordeel over deze klacht gesteld dat verweerster een afweging had moeten maken ten aanzien van dit verzoek, hetgeen zij destijds niet heeft gedaan.

Het College van Beroep kan dit oordeel volgen. Het incidentele beroep is ongegrond. Het College van Toezicht heeft in haar uitspraak overwogen dat artikel 36 vierde lid van de Beroepscode 2017 de mogelijkheid geeft om vernietiging van het dossier te verzoeken. De pedagoog moet een afweging maken of aan dit verzoek gehoor gegeven kan worden. De pedagoog betreft daarbij aanmerkelijk belang van anderen dan de cliënt, en de zorg van een goed pedagoog. Aanmerkelijk belang van anderen dan de cliënt kan ook het belang van een pedagoog zijn bij verweervoering in een tegen de pedagoog gerichte klacht. Voor de onderbouwing van verweer is immers de informatie in het dossier van groot belang. In haar verweerschrift heeft verweerster wel een gemotiveerde afweging gemaakt waarom zij om deze reden op dit moment nog niet kan ingaan op het verzoek tot vernietiging.

4.8. Appellante stelt ten aanzien van het oordeel van het College van Toezicht bij dit klachtonderdeel dat zij het verzoek tot vernietiging, in tegenstelling tot wat het College van Toezicht daarover oordeelt, wel naar het privéadres van verweerster had mogen sturen, omdat dit in de kantlijn van een rapportage stond. Het College van Beroep kan het oordeel van het College van Toezicht dat dit geen pas gaf volgen. Aan appellante was het werkadres, zowel het postadres als het E-mailadres, bekend. Al stond het privéadres op een rapportage in de kantlijn, dan had appellante toch kunnen begrijpen dat zakelijke berichten niet naar een privéadres gestuurd moeten worden, tenzij verweerster hier uitdrukkelijk om zou hebben verzocht. Daarvan is niet gebleken. Het College van Beroep oordeelt deze beroepsgrond als ongegrond.

4.9. Het College van Beroep kan niet anders dan constateren uit de door partijen overlegde informatie dat op een abrupte wijze de hulpverlening is beëindigd door appellante. Uit de onderliggende stukken in het dossier van het College van toezicht blijkt dat verweerster nog heeft getracht een afspraak met appellante te maken om het laatste gesprek te vervolgen. Appellante geeft dan in haar antwoord aan dat zij in dit laatste gesprek het vertrouwen heeft opgezegd en dat zij geen nader vervolg van de hulpverlening van, dan wel een vervolgspraak met verweerster wenste. Appellante heeft geen nieuwe informatie overgelegd in beroep die leidt tot de constatering dat zij nog open stond voor een oplossing of een evaluatiegesprek. Het College van Beroep kan ook geen onderbouwing vinden voor de stelling van appellante dat verweerster haar kinderen gemanipuleerd zou hebben ten aanzien van de bezoeken aan hun vader. Het College van Beroep verworpt deze beroepsgrond.

4.10. Ten aanzien van de opmerking van appellante over het meelesen bij de opmaak van de rapportage overweegt het College van Beroep dat het hier geen beroepsgrond betreft en appellante in beroep geen nieuwe klachten kan formuleren. Appellante is niet ontvankelijk in deze klacht.

4.11. Ten aanzien van de door verweerster veronderstelde strijd met de onafhankelijkheid van het College van Toezicht in relatie tot de ondersteuning bij de formulering van de klachten van appellante overweegt het College van Beroep het volgende.

De procedure bij de tuchtcolleges van de NVO heeft de intentie om laagdrempelig te zijn. Partijen krijgen indien noodzakelijk de gelegenheid hun klachten of verweer nader aan te vullen of toe te lichten. In deze procedure is het College van Toezicht echter ver gegaan in de ondersteuning van appellante bij het formuleren van haar klachten. In dit geval kan het College van Beroep niet constateren dat de onafhankelijkheid van het College in het geding

is geweest. Het Collegelid dat betrokken was bij de formulering van de klachten heeft niet mede geoordeeld over deze klachten. Echter in volgende gevallen zoals deze raadt het College van Beroep aan om klager door te verwijzen naar ondersteuning buiten de NVO.

4. Uitspraak

Het College van Beroep komt na bovenstaande overwegingen samengevat tot het volgende oordeel:

Het College van Beroep verwerpt het beroep.

Het College van Beroep oordeelt het incidentele beroep van verweerster als ongegrond.

Het College van Beroep bevestigt de uitspraak van het College van Toezicht.

Aldus gedaan op 17 juni 2019
Het College van Beroep,

Voorzitter,
mw. dr. mr. E.C.C. van Os

ambtelijk secretaris,
mw. mr. drs. J. Pfeiffer